

Titel: Udrag fra Fire opbyggelige Taler

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1998 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/sks-4t44-kom-shoot-_4t44-537.pdf (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K5

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **hiin Kongens Datter ... ikke Smaapengene at give bort** : sigter til kong Lears datter Cordelia i William Shakespeares tragedie *King Lear*, 1. akt, 1. scene. Den gamle Lear har besluttet at trække sig tilbage som konge og dele sit rige i tre. Inden han afgør, hvilken medgift hans tre døtre skal have, vil han vide, hvem af dem der elsker ham højest. Da den ældre søster, Goneril, har erklæret, at hun elsker sin far højere end alt andet, siger den yngste datter Cordelia afsides til sig selv: »Hvad skal Cordelia? – Elske og tie!« Og da den næstældste søster, Regan, ligeledes erklærer sin store kærlighed til deres far, siger Cordelia afsides: »O fattige Cordelia! – / Dog nei, ei fattig! thi min Kierlighed / i Rigdom langt min Tunge overgaaer.« Derefter tildeler kongen sine to ældste døtre hver en tredjedel af riget, hvorpå han spørger Cordelia, hvad hun kan sige for at få en større del. Først har hun intet at sige, men tilskyndet af sin far siger hun: »O, vee mig; jeg mit Hierte ei kan tvinge / op paa min Læbe! Saa høit elsker jeg Jer, / som Pligten byder mig: ei meer, ei mindre.« Og videre presset af sin far siger hun, at hun aldrig vil gifte sig som sine to søstre, så hun kan ofre hele sin kærlighed til sin far. Han spørger, om det er hendes »Hiertes Sprog«, og hun svarer ja; han kalder hende kold, men hun kalder sig selv sanddru. Han siger til hende: »Nu vel din Sandruhed skal din Medgift vorde!« hvorefter han afsværges hende al sin faderkærlighed, erklærer hende »for evig bortkastet fra min Siel« og kalder hende »min fordums Datter«. Herefter beslutter han, at riget skal deles i to og gå som medgift til de to ældste døtre. Da Cordelias to bejlere, hertugen af Burgund og kongen af Frankrig kommer til, udspiller der sig en ordveksling, hvor Cordelia siger til sin far: »Mangel paa sledske Smil og favre Ord: / glad gjør mig denne Mangel, skiøndt den volder, / at Eders Gunst jeg mangler nu.« Det får hertugen af Burgund til at trække sit ægteskabstilbud tilbage, hvortil Cordelia siger: »Fred være med Burgund! / da kun til Guld og Gods hans Elskov beiler, / jeg ei hans Hustrue vorder!« Kongen af Frankrig derimod siger til Cordelia, at hun som fattig er allerrigest og som forladt mest dyrebar, og at hans kærlighed kun er blevet dobbelt stærk. Han anmoder kong Lear om, at hun må blive hans dronning, og får hans ja. Da kongen af Frankrig og Cordelia tager afsked med hendes søstre, siger Regan: »Søg den Gemal at tækkes, / der tog Jer som en Tigger-Skierv af Lykken! / Da I har sveget barnlig Ømheds Pligter, / det Giengield er, om Ømhed Eder svinger.« Jf. *William Shakspeare's Tragiske Værker*, overs. af P. Foersom og P.F. Wulff, bd. 1-9 [bd. 8-9 har titlen *Dramatiske Værker*], Kbh. 1807-25, ktl. 1889-1896; bd. 2, 1811, s. 8-21. Hvert skuespil er pagineret forfra.

I trykt udgave: Bind 5 side 356 linje 14